

*Кундіров Віталій Сергійович,
магістрант,
спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування»;
Науковий керівник:
Бондарук Таїсія Григорівна,
доктор економічних наук, професор,
Національна академія статистики, обліку і аудиту*

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Одним із найважливіших факторів економічного стану кожної держави є високий рівень розвитку фінансового ринку. Українська економіка потребує дієвого механізму залучення інвестицій для подальшого розвитку. Але відсутність системності в проведенні реформ, неузгодженість методів керування й організації діяльності ринкових інститутів, недоліки законодавчого забезпечення погано впливають на стан фінансового ринку країни. Важливим для подальшого розвитку ефективного фінансового ринку України, є дослідження досвіду використання механізмів і принципів його організації в країнах з трансформаційною економікою. Розвиток глобалізаційних процесів, динамічність економічних відносин, як внутрішніх, так і зовнішніх, зумовлюють потребу подальшого вивчення особливостей формування фінансового ринку, структури його регулювання в країнах з економікою трансформаційного типу.

Державне регулювання ринку фінансових послуг з метою забезпечення державної фінансової безпеки набуває особливого значення в умовах його інформатизації та глобалізації, збільшення асортименту фінансових послуг і різноманіття їх виробників. Це особливо важливо в українських умовах, де клієнтами цього ринку досі були в основному юридичні, а не фізичні особи [3, с. 2]. В основі ефективної діяльності фінансового ринку лежать чітко розроблені засади державного регулювання відносин між його учасниками. Держава визначає і контролює правові основи ринкових відносин, встановлює базові правила економічних стосунків учасників ринку шляхом законодавчого регулювання і встановлення правил ліцензування їх професійної діяльності, емісії та обігу цінних паперів, захисту прав інвесторів [2, с. 18].

Фінансовому ринку, як і будь-якому явищу, об'єкту, притаманні сутність, форма і зміст, тлумачення яких дозволить внести ясність щодо визначення пріоритетності підходів до дослідження та їх специфіки. Сутність фінансового ринку має відображати те основне на ньому, що зумовлено сукупністю зв'язків, взаємодією та внутрішніми законами, які визначають загальні риси та тенденції розвитку ринку. Тобто сутність ринку насамперед розкривається через відносини, на яких ґрунтується інституційний підхід. Ринок є впорядкованою системою елементів, якими виступають його професійні учасники, вони ж на сучасному етапі є визначальною стороною ринку, отже інституційний підхід засновано на змісті фінансового ринку. Спосіб існування ринку (або його внутрішня організація) проявляється через механізми його функціонування, що визначається такою філософською категорією, як форма. Форма ринку є

основоположною у технологічному підході до його визначення. Форма та зміст фінансового ринку характеризуються відносною єдністю, при цьому зміст (учасники) представляє динамічний бік ринку, а форма (ринкові механізми) наповнює усю систему стійкими зв'язками. У результаті наростання невідповідності форми та змісту відбувається виникнення нових форм, що відповідають розвитку змісту [4, с. 161].

Великою проблемою, що знижує ефективність регулювання ринку фінансових послуг в Україні, є відсутність належного співробітництва та нечіткий розподіл повноважень між регуляторами ринків фінансових послуг. Це зумовлено, перш за все, недосконалою законодавчою базою, яка не визначає чіткого розмежування сфер впливу кожного з регуляторів та передбачає дублювання регулятивних повноважень. Через прийняття великої кількості нормативно-правових актів, які не завжди узгоджувалися, постійно зменшувався рівень ефективності регулювання цього сектору [1, с. 170].

Шляхом застосування потужних інструментів регулювання інвестиційної, інноваційної політики та сприяння розвитку окремих галузей і сфер діяльності держава спроможна покращити динамічні аспекти основних макроекономічних показників та оптимізувати структуру ВВП країни. Належний рівень державного регулювання ринку фінансових послуг буде забезпечений лише за умови ефективного функціонування його механізму.

Список використаних джерел

1. Аслан О. В. Механізм державного регулювання ринку фінансових послуг // Наук. вісник ЧДІЕУ. 2013. № 2 (18). С. 167–172.
2. Гарбар Ж. В. Форми та інструменти державного регулювання фінансового ринку // Економіка та держава. 2014. № 10. С. 18–21.
3. Денисюк О. В. Механізми державного регулювання банківської сфери в інтересах забезпечення фінансової безпеки України // Актуальні проблеми державного управління. 2015. № 2 (48). С. 58–62.
4. Сьомченков О. А. Сучасна концепція сутності та структура фінансового ринку // Наук. вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки. 2014. Вип. 9. Ч. 2. С. 160–165.